

РЕШЕНИЕ

№ 5553

гр. София, 04.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 45 състав,
в публично заседание на 28.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **2920** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от АПК.

Образувано е по жалба на М. М. М., с адрес: [населено място], ж. к. Л., [жилищен адрес] със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, офис 6, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21 – 0267 – 000039 / 03.03.2021 г., издадена от А. Д. М. – полицейски инспектор към ОДМВР – С., РУ Г..

С обжалваната заповед спрямо М. М. М. е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 4 ЗДвП, а именно изземване на свидетелство за управление на водач на МПС, на който са му отнети всички контролни точки и не е изпълнил задължението си по чл. 157, ал. 4 ЗДвП.

В съдебно заседание жалбоподателят М. М., представляван от адв. В. Л., поддържа жалбата. Моли съдът да отмени обжалваната заповед. Претендира разноски по делото. Ответникът – полицейски инспектор при РУ МВР Г., редовно призован, не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не изпраща прокурор за участие в производството по делото.

След запознаване с доказателствата по делото и със становището на страните, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

На 02.03.2021, около 22:33 ч. в [община], на път втори клас № 81 М. М. М. управлява лек автомобил А. 80, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на М. Е. Л.. Спрян е за проверка от органите на МВР. При извършената проверка е установено, че М. М. не е изпълнил задълженията си да заплати доброволно и в срок наложеното наказание

глоба АУАН № Г 267461 с влязло в сила Наказателно постановление 17 – [ЕГН]. Установено е, че на водачът М. М. са му отнети всички контролни точки, загубил е правоспособност и не е изпълнил задължението си по чл. 157, ал. 4 ЗДвП.

В хода на производството по делото са приложени и приети доказателствата, които се съдържат в административната преписка: справка за нарушител / водач за М. М. М.; картон за наказателно постановление; заповед № 5173-51 / 05.01.2018 г. на Директор ОДМВР; заповед за преназначаване на държавни служители на изпълнителски длъжности в МВР на Министъра на вътрешните работи; заверени преписи на наказателни постановления; удостоверение на основание чл. 19, ал. 2 ЗМВР.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице, което има правен интерес да я оспорва. Подадена е в 14 – дневния преклузивен срок по АПК. Като такава следва да бъде разгледана по същество. Жалбата се явява неоснователна.

Заповедта за прилагане на принудителна административна мярка е издадена от компетентен административен орган. По делото е приложена заповед № 5173-51 / 05.01.2018 г., издадена от директор ОДМВР – С. (л. 13). Видно от нея принудителни административни мерки по чл. 171, т. 4 ЗМВР могат да издават полицейски инспектори VI – IV степен с функционални задължения по контрол на пътното движение в сектор „Пътна полиция” и РУ при ОДМВР – С.. По силата на заповед № 8121К – 6004 / 30.04.2018 г. на министъра на вътрешните работи, младши инспектор А. Д. М. е преназначен на длъжност „Полицейски инспектор VI степен в група „Охранителна полиция” към Районно управление – Г. при ОДМВР. Той се явява компетентен орган, който може да прилага принудителни административни мерки от посочения вид.

По делото не се допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Заповедта е връчена лично на М. М. на дата 03.03.2021 г.

Основният спорен по делото въпрос е по отношение на приложението на разпоредбата на чл. 157, ал. 4 ЗДвП, т. е. по приложението на материалния закон. Разпоредбата гласи, че водач, на когото са отнети всички контролни точки, губи придобитата правоспособност и е длъжен да върне свидетелството за управление на МПС в съответната служба на МВР. Според ответника това означава, че в момента, в който съответният водач е загубил всички контролни точки, то за него възниква задължение да върне СУМПС в съответната служба на МВР. Според жалбоподателя такова задължение за него няма. Развива се тезата, че приложение намира разпоредбата на чл. 158, ал. 2 ЗДвП. Съгласно нея, броят на контролните точки за отчет на извършваните нарушения се възстановява служебно, след изтичането на две години, считано от датата, на която е влязло в сила последното наказателно постановление. Щом са възстановени контролните точки, то за М. М. не е възникнало задължение да върне СУМПС.

Видно от доказателствата по делото, срещу М. М. е било издадено наказателно постановление № 17 – 4332 – 007318 / 12.05.2017 г. То му е връчено на 24.02.2020 г. и е влязло в сила на 03.03.2020 г. Видно от приложената справка за нарушител (л. 6 от делото) М. М. е с отнети 39 контролни точки в резултат от влезли в сила наказателни постановления. Общо отнетите точки са 75. Контролните точки на М. М. са отнети съгласно влезли в сила наказателни постановления, както следва: № 30765 / 14.05.2010 г. влязло в сила на 26.02.2011 г. – отнети 5 точки; № 98186 / 01.12.2010 г.

влязло в сила на 23.05.2012 г. – отнети 6 точки; № 88987 / 31.08.2011 г. влязло в сила на 31.07.2012 г. – отнети 8 точки; № 102723 / 28.10.2011 г. и решение на СРС № 4329 / 2013 г. – отнети 6 точки; № 2750 / 02.02.2011 г. и решение на СРС – отнети 8 точки; № 6275 / 11.02.2011 г. и решение на СРС – отнети 6 точки; № 13111 / 20.03.2012 г. влязло в сила на 02.12.2014 г. – отнети 4 точки; наказателно постановление издадено от РУ К. при ОДМВР – С. № 576 / 12.04.2011 г. влязло в сила на 31.07.2012 г. – отнети 8 точки. Съгласно чл. 2, ал. 7, т. 2 от Наредба № Из – 2539 от 17.12.2012 г., броят на контролните точки се възстановява служебно, след изтичане на две години, считано от датата, на която е влязло в сила последното наказателно постановление, с което на водача са отнети контролни точки. Основателни са аргументите на РУ МВР – Г., че тази хипотеза не е приложима в конкретния случай. М. М. е загубил придобитата правоспособност и за него е възникнало задължение да върне СУМПС. Това задължение не се погасява с изминаването на определен период от време. Граматическото, логическо и систематическо тълкуване на нормите на чл. 158, вр. чл. 157 от ЗДвП налага извод, че възстановяване на контролните точки е допустимо само при частичното им отнемане, до първоначалния максимален размер (аргумент от чл. 158, ал. 2 от ЗДвП), но не и в случаите на пълно изчерпване на определения им лимит (чл. 157, ал. 4, вр. ал. 3 и ал. 1 от ЗДвП). В последната хипотеза водачът губи придобитата правоспособност и възстановяването ѝ може да стане единствено по реда на чл. 157, ал. 5 от ЗДвП – с полагане на изпит за придобиване, но не и посредством някой от способите за възстановяване на частично отнети контролни точки. /В този смисъл е и Решение № 12924 от 24.10.2018 г. на ВАС по адм. д. № 1730/2017 г., VII о., докладчик председателят Т. В./.

Доколкото по делото няма спор, че към датата на издаване на заповедта за налагане на ПАМ, жалбоподателят не е върнал своето СУМПС в съответната служба на МВР, следва да се приеме, че са възникнали фактическите основания за налагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 4 ЗДвП и че обжалваният акт е издаден в съответствие с материалния закон, както и с целта на закона, която е да се преустанови извършването на нови нарушения от неправопособни водачи.

С оглед на горното, жалбата се явява неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора, разноски на жалбоподателя не се дължат.

По силата на разпоредбата на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП, обжалването на заповедите по ал. 1, включително и на тези по чл. 171, т. 4 ЗДвП, се извършва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Решението на административния съд не подлежи на обжалване. Това означава, че решението не подлежи на касационно обжалване.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. М. М. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21 – 0267 – 000039 / 03.03.2021 г., издадена от А. Д. М. – полицейски инспектор към ОДМВР – С., РУ Г..

Решението не подлежи на обжалване съгласно чл. 172, ал. 5 ЗДвП.

СЪДИЯ: